

हडि पु० हठ-इन् प्रथो० । पशुभारणसाधने काष्ठयन्त्रभेदे
(हडि ताठ) शब्द० । [शब्दमा० स्त्रियां ङीष् ।

हडिक पु स्त्री० हठ-इकक् प्रथो० । नीचजातिभेदे (हडि)

हडड न० हठ-ड डस्य नेत्त्वम् प्रथो० । अस्थि (हडि) ।

संज्ञायां कन् । नीचजातिभेदे (हडि) शब्दमा० ।

इन् हड्डिरप्यत् । [शब्दच० ।

हडडज न० हड्डात् जायते जन-ड । अस्थिसारे मज्जायां

हडडिक पु० हडिक-स्वार्थे क । (हडि) जातिभेदे स्त्रियां

जातित्वात् ङीष् । स च वयोः "सद्यसागङ्गालकन्यायां

नेटवीर्येण शौनक । । वभूवत्फौ द्वौ पुलौ हड्डिकः

शौण्डिकस्तथा" ब्रह्मवै० ब्र० ख० १०४० ।

हण्डा स्त्री हन-डा डस्य नेत्त्वम् । शृङ्गति स्तम्भाभेदे

(हण्डा) नाट्योक्तौ नीचसम्बोधने व्यय० । हण्डावत्

व्यावन्तोऽपि शेषार्थे स्त्री भरतः ।

हण्डिका स्त्री क्षुद्रा हण्डा कन् । क्षुद्रे स्तृपात्रे (हण्डि) ।

हण्डिकासुत पु० हण्डिकायाः सुत इव । क्षुद्रे स्तृणमये

हण्डिकाकारे (हण्डि) लिङ्गा० । [अमरः ।

हण्डि व्य० हन-डे डस्य नेत्त्वम् । नाट्योक्तौ नीचसम्बोधने

हृत् त्रि० हन-क्त । १।शशिते २प्रतिहृते ३प्रतिबद्धे ४आशा-

रहिते अमरः । ५गुणिते च । भावे क्त । ६हनने ७गुणने

च न० ।

हृत्क त्रि० हृत् इव नष्टप्रायत्वात् कन् । नष्टप्राये (मडा) ।

हृताश त्रि० हृता आशा यस्य । १आशाशून्ये २निर्दये

३पिशुने च मेदि० । ४बन्धे शब्द० ।

हृति स्त्री हन-भावे क्तित् । १हनने २मारणे श्याघाते

४अपकर्षे ५गुणने च ।

हृत्तु पु० हन-कृत् । १व्याधौ २शस्त्रे च उणा० ।

हृत्या स्त्री हन-भावे क्यप् । १मारणे वधे प्राणविधौ ताह-

कृतव्यापारे "ब्रह्महृत्या सुरापानम्" स्युः । २हनने च ।

हृथ त्रि० हन-कथ् । विषये उणादि० ।

हृद् विद्योत्सर्गं श्वा० आ० अक० अनिट् । हृदते अहृत् ।

हृदा स्त्री ताजकोक्ते पञ्चमगोविन्दानयनोपयोगिनि प्रहृभेद-

स्त्राभिकराशिशेदसांशभेदे यथोक्तं नील०ता०

"भेदेऽङ्गतकांशशरेषुभागा जीवास्फुजित्प्रारशने-

शराणाम् । हृषेऽष्टस्यगशरानलांशाः सुकृत्तजीवा-

किंजुजेशहृदाः । युष्मे षडङ्गेपुनगाङ्गभागाः सौम्या

स्फुजिज्जोवकुजाकिंहृदाः । कर्केऽद्वितकाङ्गनगाङ्गिभागाः

कुजास्फुजिज्जोवकुजाकिंहृदाः । सिङ्गेऽङ्गभूतादि-

रसाङ्गभागा देवेज्यगुक्राकिंजुशरहृदाः । स्त्रियां

नगाशाङ्गिनगाङ्गिभागाः सौम्योशनोजीवकुजाकिं-

नाथाः । तुले रसाष्टाङ्गिनगाङ्गिभागाः कोष्णज्जीवास्फु-

जिदारनाथाः । कीटे नगाङ्गप्रशराङ्गभागाः भौमा-

स्फुजिज्जोवकुजाकिंजुशरहृदाः । चापे रवीष्वम्बुधिपञ्च

वेदा जीवास्फुजिज्जोवकुजाकिंजुशरहृदाः । कृष्णे नगाङ्गप्र-

शुगश्रुतीनां सौम्ये ज्यगुक्राकिंजुजेशहृदाः । कुष्मे

नगाङ्गाद्विशरेषुभागाङ्गशुक्रजीवारशनेशराणाम् । मीने-

ऽर्कवेदानलनन्दपक्षाः सितेज्यसौम्यारशनेशराणाम् । त्रिं-

शतसुभे विंशतिरुत्तमे स्त्रे हृद्देऽक्ष५चन्द्रादशकं द्रिकाये" ।

हन वधे गतौ च श्वा० प०सक० अनिट् । हन्ति प्रणिहन्ति

प्रहन्ति (एवः) जहि अघधीत् । जघान कर्मणि अघानि

अघधि । णिच् घातयति जिघांसति जघन्वते" "कुष्णं

हन्ति कुशोदरि" इत्यादावालङ्कारिकाः गतौ निह-

ताद्यतामाहुः ।

अभि+आघातभेदे केनचित् पदार्थेन संयोगभेदे अभिघातः ।

अघ+तुषाद्यपसरसार्थव्यापारभेदे त्रीहीनवहन्ति । घातः ।

आ+केनचित् पदार्थेन संयोगात्कृतव्यापारे आहन्ति आ-

स्त्राङ्गकर्मणि अकर्मत्वे च आत्म० वच् आहृते ।

प्रति आ+प्रत्याघाते प्रतिबन्धे प्रत्याहन्ति । [व्याघतः

वि+आ परस्परैश्च विरोधे विगेषेण ताडिते च व्याहन्ति

उद्+जघ्वं गतौ उत्तोल्य हनने च ।

उप+उद्+आरम्भे उपोद्घातः आरम्भार्थः सङ्कतिभेदः ।

नि+निगेषेण हनने स्त्रान्तरघातेन उदात्तस्त्रसम्पादने च

निर्+निःशेषेण हनने वज्रादिशब्दे च । "निघांते भूमि-

चसने मनुः ।

परा+प्रतिबन्धे निरोधे ।

प्रति+प्रतिरोधे प्रतिकूलगतौ च । [प्रति योधाः ।

वि+अति+परस्परहनने व्यतिहारेऽपि न आत्म० । व्यति-

सक्त+सस्यक् हनने समूहभावे अक० ।

हन् व्य० हन-भावे विच् । १रुषोक्तौ २अनुनये च मेदि० ।

कर्त्तरि विच् । ३हननकर्त्तरि त्रि० हन्हा हन्हाहा ।

हन त्रि० हन कर्त्तरि अच् । हननकर्त्तरि सि० कौ० ।

हनन न० हन-भावे ल्युट् "स्वात् प्राणवियोगफलव्यापारो

हननं स्रुतम्" इत्युक्ते श्यापारभेदे शृणुने च । [रत्नमा० ।

हनील पु० हन-इन् ङीष् हन्त्यां लीयते ली-ड । केतकीद्वन्द्वे

हनु(न्) पु स्त्री० हन-उन् स्त्रीत्वे वा-जङ् । १कपोलद्वयोप-

रिस्थे सुखभागभेदे २हृद्विलासिन्यां स्त्री अमरः ।